

der udtrykt tvivl om, hvorvidt ikke også de skal i gang med at kontrollere.

Lad mig tage et eksempel. For et års tid siden havde vi store problemer med ulovlig overførsel af miljøfarligt affald. De regler, som manglede i den forbindelse, er nu på plads, og antallet af ulovligt overførte miljøfarlige transporter er for kraftigt nedadgående. Hvad vil regeringen gøre i forhold til denne problemstilling, når Schengensamarbejdet starter? Det er der ingen bud på.

Også den daglige kontrol af mennesker, der bevæger sig i grænseområdet, vil blive intensiveret for dog som minimum at samle nogle af de problemer op, som på nuværende tidspunkt løses ved grænsen. Dansk Politiforbund har ved gentagne lejligheder rejst problemet over for justitsministeren, som blot afviser det som rene fagforeningsargumenter uden at forholde sig til kritikken, nemlig at manglende grænsekontrol kan føre til øget kriminalitet og vel at mærke en type kriminalitet, vi ikke før har stiftet bekendtskab med. Det er sjældent, politiet selv giver udtryk for en så klar tilkendegivelse af utryghed ved Justitsministeriets politik, og det er derfor urovækkende, at denne kritik blot er blevet afvist.

For spørgsmålet er jo grundlæggende, om al kriminalitet kan bekæmpes effektivt via informationssystemer og ID-kort uden at inddrage almindeligt professionelt politiarbejde som for eksempel, at der kunne tages stikprøver af langsomt passerende biler på et afgrænset område, hvor der er viden og erfaring, der danner baggrund for stikprøverne. Men justitsministeren har en blind tro på, at alt løses, bare ved at Schengenkonventionen omfatter Danmark, og at Europol kommer i gang, og han ser konsekvent væk fra de følger, denne ændring vil få for folk flest, uden sikkerhed for, at det vil bekæmpe kriminaliteten.

Det er ubehageligt at være vidne til en opbygning af et Fort Europa, så Schengensamarbejdet uundgåeligt vil føre til, alene med begrundelse i de åbne grænser. Og regeringens beslutning er desværre sket ganske umærkeligt, uden at regeringen har stået ved, at det er konsekvensen.

Lad mig pege på følgende eksempler.

Vil den danske regering i virkeligheden den harmonisering af visumpolitikken, som nu er gennemført med den konsekvens, at ingen mennesker kan komme fra afrikanske lande uden visum? Var det reelt den danske regerings hold-

ning, at vi skulle indføre visumpligt for Thailand, hvis ikke det var aftalt i Schengen? Er det virkelig den danske regerings holdning, at der skal være harmonisering på minimumsniveau, når det gælder visum?

Schengensamarbejdet har været på Folketingets dagsorden i de sidste 2½ år. Der er opnået en aftale, som tilgodeser den nordiske pasunion, og det tror vi er en helt afgørende forudsætning for, at danskerne overhovedet kan acceptere dansk deltagelse i Schengensamarbejdet. Men det løser jo ikke nogen af de problemer, som jeg har rejst, og jeg har kun stillet nogle spørgsmål, spørgsmål, som Socialdemokratiet da også altid har været enig med SF i, indtil Socialdemokratiet indgik i regeringen. Eller var det, fordi Tyskland lavede afpresning ved den danske grænse foråret og sommeren 1994, hvor det tyske grænsepolitiet som bekendt pludselig blev meget ihærdige med den konsekvens, at feriegæde turister pludselig hang fast i timelange køer? Hvis det er svaret på regeringens beslutning, så er det ret sølle.

I SF lægger vi derfor overordentlig stor vægt på den redogørelse, som justitsministeren har lovet i Europaudvalget før eventuel undertegnelse af konventionen.

Og som afslutning vil jeg på vegne af SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til at komme med en grundig redogørelse forud for en eventuel beslutning om Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 5).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Fru Anne Bastrup var inde på, at giftigt affald kunne være et problem her i forbindelse med Schengenaftalen.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Anne Bastrup, om ikke det er korrekt, at netop det, vi kalder de kvalificerede forbrydelser, altså hvor